

438.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 477) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666), sprostowaniem obwieszczeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 835).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do obw. Min. Skarbu z dnia 10 lipca 1936 r. (poz. 438).

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 30 maja 1924 r.

o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Na zasadzie art. 1 punkt 7 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 maja 1924 r. zarządzam co następujące:

Art. 1.

Polski Bank Krajowy, utworzony ustawą z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 220), Państwowy Bank Odbudowy, utworzony ustawą z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 217), Zakład Kredytowy Miast Małopolskich, zatwierdzony reskryptem Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1919 r. Nr. 84200/23113 S. III — zostają złączone w jeden Bank pod firmą Bank Gospodarstwa Krajowego, któremu przysługują wszystkie przywileje,

nadane odnośnemi ustawami obecnie fuzjonowanym Bankom.

Art. 2.

Statut Banku Gospodarstwa Krajowego wyda Minister Skarbu na zasadach, zawartych w niniejszem rozporządzeniu.

Art. 3.

Bank Gospodarstwa Krajowego jest instytucją państwową, której przysługuje osobowość prawna i uprawnienie do używania samoistnego przedstawicielstwa prawnego oraz używania w swej pieczęci godła państwowego. Siedzibą Banku jest m. st. Warszawa, obszarem działalności cała Rzeczpospolita.

Art. 4.

Kapitał zakładowy, wynoszący 150.000.000 zł, dzieli się na udziały po 250.000 zł. Właścicielami udziałów mogą być Skarb Państwa oraz samorządy i ich związki, przyczem Skarb Państwa nie może posiadać udziałów mniej, niż 60% kapitału zakładowego.

Czysty majątek instytucji, oznaczonych w art. 1, będący własnością Skarbu Państwa, oraz udział samorządów w czystym majątku Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich będą w każdym razie wcielone do kapitału zakładowego.

Podwyższenie i zmniejszenie kapitału zakładowego oraz odstąpienie udziałów, może nastąpić za zgodą Ministra Skarbu.

Udziałowcy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Banku tylko do wysokości swoich udziałów w kapitale zakładowym Banku z wyłączeniem innego swego majątku. Przepis ten nie narusza odpowiedzialności Skarbu Państwa, wynikającej z postanowień art. 6 i 19, jako też z tytułu innych gwarancji, udzielonych za zobowiązania Banku.

Art. 5.

Bank w zakresie swoich czynności posiada dwa odrębne działy: dział kredytów długoterminowych oraz dział innych operacji bankowych.

Sposób wyodrębnienia tych działów ustali Minister Skarbu.

W dziale długoterminowych kredytów Bank udziela pożyczek na nieruchomości ziemskie i domy murowane, na przedsiębiorstwa przemysłowe oraz pożyczek komunalnych i kolejowych. Z pożyczek tych korzystać mogą osoby fizyczne i prawne z wyłączeniem Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych, nie posiadających osobowości prawnej. Pożyczki długoterminowe udzielane będą w listach zastawnych względnie obligacjach lub w gotówce i podlegają stopniowej amortyzacji drogą opłacania annuitetów lub rat kapitałowych, bądź jednorazowej spłaty w umówionym terminie, nieprzekraczającym jednak dziesięciu lat.

Na terenie województwa poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego wpis pożyczek w listach zastawnych i obligacjach Banku jest hipoteką zwyczajną w rozumieniu kodeksu cywilnego z dnia 18 sierpnia 1896 r. i bez względu na przepis § 1187 tego kodeksu nie będzie uważany za hipotekę zabezpieczającą.

W dziale innych operacji bankowych Bank może wykonywać wszelkie czynności bankowe; w dzia-

łalności tej Bank uwzględni przedewszystkiem interesy o znaczeniu państwowem.

Art. 6.

Gwarancje Skarbu Państwa, ustanowione na zasadzie ustawy z dnia 14 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 769) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 220), a także 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 512) dla emisji listów zastawnych Polskiego Banku Krajowego bez ograniczenia, dla zobowiązań, wypływających z emisji obligacji komunalnych do wysokości marek polskich 20 miliardów, zaś kolejowych do marek polskich 2 miliardów, pozostają w mocy w stosunku do Banku, utworzonego niniejszem rozporządzeniem. Powyższe gwarancje zostają przerachowane dla obligacji komunalnych na złotych 200 milionów, dla obligacji kolejowych na złotych 20 milionów łącznie z dotychczasowymi emisjami Polskiego Banku Krajowego. Podwyższenie tych gwarancji może nastąpić na podstawie ustawy.

Art. 7.

Bank administruje funduszami, powierzonymi przez władze państwowe na ustawowo określone cele. Fundusze te będą uwidaczniane przez Bank poza bilansem, a podlegają zwrotowi w miarę spłaty kredytów udzielonych przez Bank na podstawie wspomnianych funduszy.

Art. 8.

Długoterminowe pożyczki komunalne zabezpieczone będą prawem zastawu na publicznych świadczeniach pieniężnych względnie innych wpływach majątkowych samorządów oraz ewentualnie na ich majątku, długoterminowe zaś pożyczki kolejowe — na dochodach przedsiębiorstwa kolejowego oraz ewentualnie na jego majątku. Prawa, nabyte przez osoby trzecie na takich dochodach po udzieleniu przez Bank pożyczki, są wobec Banku bez skutku prawnego, a Bankowi służy aż do zupełnego umorzenia pożyczki pierwszeństwo do zaspokojenia się z tych dochodów celem pokrycia swych należności przed wszystkimi innymi wierzycielami dłużnika, którzy nabyli prawa swe po udzieleniu przez Bank pożyczki. Żadna egzekucja do majątku dłużnika nie może być prowadzona z naruszeniem tego pierwszeństwa. Jednakowoż roszczenia Skarbu Państwa do samorządów, oparte na tytułach publiczno-prawnych, mają pierwszeństwo przed wyżej wymienionymi roszczeniami Banku.

Art. 9.

Budowle, a przy pożyczkach przemysłowych również maszyny i urządzenia, stanowiące zabezpieczenie udzielonych przez Bank pożyczek długoterminowych, powinny być przez cały czas trwania stosunku pożyczkowego ubezpieczone w zakładach ubezpieczeń, wskazanych przez Ministra Skarbu.

W razie zniszczenia przedmiotów, stanowiących zabezpieczenie pożyczki Banku, skutkiem wypadku, wchodzącego w zakres odpowiedzialności zakładów ubezpieczeń (pożar, wybuch i t. p.), Bank ma prawo bez potrzeby przedniej zgody ze strony ubezpieczonego dłużnika i bez względu na obowiązujące w tej mierze odmienne przepisy ustawowe podjąć wprost z instytucji ubezpieczeniowej odszkodowanie w wysokości nieumorzonej części pożyczki wraz ze wszyst-

kiemi innemi należnościami z niej wynikającymi i użyć go na pokrycie nieumorzonej części pożyczki i wspomnianych innych należności, o ile nie uzna, że odbudowa może być skuteczną.

Pozatem do budowli, obciążonych długoterminowymi pożyczkami Banku, mają zastosowanie przepisy obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu, jednakowoż bez naruszenia uprawnień, przyznanych Bankowi niniejszym artykułem.

Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą w żadnym wypadku naruszać praw wierzycieli, których wierzytelności poprzedzają w hipotecę pożyczkę Banku.

Art. 10.

Na podstawie pożyczek długoterminowych lub nabytych wierzytelności, odpowiadających pod względem zabezpieczenia normom, przewidzianym w statucie dla tych pożyczek, i na zasadzie ich zabezpieczenia Bank wydawać może listy zastawne względnie obligacje.

Łączna suma nominalna emisji listów zastawnych i obligacji, wydanych przez Bank na zasadach, określonych w tym artykule, nie może przekraczać 15-krotnej wysokości kapitału zakładowego Banku.

Listy zastawne i obligacje mogą być wydawane w walucie krajowej i obcej oraz w złocie.

Listy zastawne i obligacje muszą posiadać pokrycie w pożyczkach względnie nabytych wierzytelnościach w wysokości co najmniej równej sumie nominalnej obiegu emisji Banku. Wysokość oraz terminy płatności procentów i sum, przypadających na umorzenie kapitału podkładowych pożyczek względnie wierzytelności, muszą być ustanowione w ten sposób, aby zapewniały terminową wypłatę procentów oraz terminowe umorzenie kapitału wydanych przez Bank listów zastawnych i obligacji.

Posiadaczom listów zastawnych i obligacji mogą być przyznawane premje, które Bank wypłaca wszystkim posiadaczom danej emisji równocześnie z wypłatą kapitału.

Art. 11.

Bank obowiązany jest do prowadzenia rejestru pokrycia listów zastawnych i obligacji, do którego należy wpisywać hipoteki, objęte zastawem wpływu pieniężne, poręki i wierzytelności, które tworzą podstawę wydania listów zastawnych i obligacji.

Art. 12.

Poszczególne emisje listów zastawnych i obligacji posiadają odrębne zabezpieczenia.

Wierzytelności Banku, które służą jako zabezpieczenie poszczególnej emisji listów zastawnych lub obligacji, oraz fundusze i rezerwy, które będą przeznaczone na takie zabezpieczenie, stanowią przedewszystkiem zabezpieczenie praw posiadaczy danej emisji listów zastawnych względnie obligacji. Prawa te nie mogą być w żadnym wypadku naruszane przez egzekucję do majątku Banku z innych tytułów.

Art. 13.

Prawo pierwszeństwa, ustanowione w artykule poprzednim na rzecz posiadaczy emisji, będzie na żądanie Banku lub właściciela nieruchomości ujawnione przez sądy i urzędy, prowadzące księgi hipoteczne, w treści wpisów hipotecznych, dokonywanych na

rzecz Banku dla zabezpieczenia pożyczek, stanowiących podstawę wydania listów zastawnych lub obligacji oraz w treści odnośnych listów hipotecznych w brzmieniu, które ustali Minister Sprawiedliwości.

Art. 14.

W razie likwidacji Banku majątek, tworzący w myśl art. 12 niniejszego rozporządzenia zabezpieczenie poszczególnych emisji listów zastawnych lub obligacji, tworzy odrębną masę, służącą przedewszystkiem do zaspokojenia praw posiadaczy danej emisji z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami Banku. O ileby masa, zabezpieczająca poszczególną emisję listów zastawnych lub obligacji, okazała się niewystarczającą do zupełnego zaspokojenia praw posiadaczy, wówczas posiadaczom takiej emisji służy prawo pierwszeństwa przed innymi wierzycielami Banku do zaspokojenia swych roszczeń z nadwyżek, jakie pozostaną z masy, zabezpieczających wszystkie inne emisje listów zastawnych i obligacji, po zupełnym zaspokojeniu praw posiadaczy tych emisji.

Co do żądań zaspokojenia z innych części majątku Banku posiadacze listów zastawnych i obligacji stoją narówni z innymi wierzycielami Banku.

Art. 15.

Fundusze rezerwowe działu kredytów długoterminowych oraz fundusze specjalne tegoż działu winny być lokowane:

- a) w papierach procentowych państwowych i innych, mających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), za wyłączeniem jednakże papierów, emitowanych przez Bank;
- b) na rachunkach bieżących i w akceptach banków, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Sposób wyodrębnienia wyżej wymienionych funduszy ustali Minister Skarbu.

Art. 16.

Bank może utrzymywać składy towarowe i wydawać dowody składowe na zasadach, ustalonych w Kodeksie Handlowym.

Art. 17.

W razie niezaspokojenia w umówionym terminie roszczeń Banku, zabezpieczonych zastawem ręcznym, służy Bankowi prawo sprzedaży zastawionych przedmiotów na giełdzie lub w drodze publicznej licytacji. Przed skutecznieniem sprzedaży winien Bank wezwać dłużnika listem poleconym do zaspokojenia przypadającej od niego należności w terminie co najmniej 10-dniowym od daty wysłania wezwania.

Przedmioty ruchome, obciążone zastawem ręcznym na rzecz Banku, nie podlegają zajęciu egzekucyjnemu (aresztowi, sekwestrowi) i nie mogą być wciągnięte do masy upadłości ich właścicieli dla zaspokojenia należności, zarówno prywatnych, jak i Skarbu Państwa, dopóki wierzytelność Banku, pod ich zastaw udzieloną, nie zostanie spłacona.

Art. 18.

Księgi Banku i wypisy z nich, podpisane przez Bank w sposób statutem Banku przewidziany i zaopatrzone w okrągłą pieczęć Banku z godłem państwowym, jak również w ten sam sposób wystawione wszelkie oświadczenia na piśmie, zawierające zobowiązania, zwolnienia od zobowiązań, zrzeczenia się praw oraz pokwitowania z odbioru należności, mają moc prawną dokumentów publicznych, wykazy zaś zale-

głości, wystawione w ten sposób i zaopatrzone stwierdzeniem, że pretensja prawnie dojrzała do egzekucji, mają moc prawną wykonalnego tytułu egzekucyjnego i hipotecznego.

Podpisy firmowe Banku, umieszczone na dokumentach, o których mowa powyżej, nie wymagają uwierzytelnienia.

Jednakowoż wszelkie czynności hipoteczne mogą być dokonywane na mocy dokumentów w powyższy sposób wystawionych tylko w odniesieniu do wpisów hipotecznych, zabezpieczających prawa o wartości, nieprzewyższającej 10.000 złotych.

Art. 19.

Bank przyjmować będzie gotówkę na wkładki oszczędnościowe.

Porekę Skarbu Państwa przyznana artykułem 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 769) z tytułu wkładek oszczędności w wysokości 500 milionów marek polskich przerachowuje się na sumę 5 milionów złotych.

Formularze książeczek oszczędności podlegają zatwierdzeniu Ministra Skarbu, który też zatwierdza plan lokaty i zabezpieczenia sum zebranych z wkładek oszczędności, oparty na zasadach analogicznych z zasadami obowiązującymi Kasy Oszczędności.

Książeczki wkładkowe Banku, które mogą opiewać również na okaziciela, mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), i mogą być przyjmowane na wszelkiego rodzaju kaucje i wadja licytacyjne.

Lokowane w Banku sumy na książeczki oszczędności do 2.500 złotych nie podlegają zajęciu egzekucyjnemu.

Art. 20.

Bank może prowadzić egzekucję swych należności wedle swego uznania bądź na zasadzie ogólnie obowiązujących ustaw, bądź w trybie, przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

Niezależnie od powyższych postanowień Bank może na terenie województw warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego i m. stoł. Warszawy celem ściągnięcia należności z tytułu kredytu długoterminowego prowadzić egzekucję również na podstawie uprawnień, przewidzianych w ustawach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie i Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy w sposób, który określi Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na terenie, wymienionym w poprzednim ustępie, w razie wystawienia na licytację nieruchomości przez Bank lub też przyłączenia się Banku do postępowania subhastacyjnego licytacja rozpoczynać się będzie od sumy, jednostronnie przez Bank ustalonej; przeciw takiemu ustaleniu nie będą dopuszczalne jakiegokolwiek zarzuty ze strony dłużnika lub osób trzecich. Bank jest zwolniony od składania do depozytu sądowego lub też komornikom sądowym szacunku, postąpionego na licytacjach zarówno nieruchomości, jak i ruchomości.

Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydawania w porozumieniu z Ministrem Skarbu szcze-

gółowych przepisów wykonawczych, normujących uprawnienia Banku w postępowaniu egzekucyjnym na terenie, wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu.

Art. 21.

Bank wolny jest od państwowych podatków: majątkowego, dochodowego i przemysłowego.

Art. 22.

Bank ma prawo nabywać nieruchomości, o ile one są potrzebne na pomieszczenie własne i personelu Banku, względnie gdy chodzi o uchronienie się przed stratami z powodu udzielonych pożyczek hipotecznych.

Art. 23.

Z zysku Banku, po potrąceniu amortyzacji w wysokości, określonej w statucie Banku, Minister Skarbu na wniosek Rady Nadzorczej przeznacza odpowiednie sumy na dodatkowe wynagrodzenie dla osób, powołanych do pracy w Banku.

Czysty zysk ma być rozdzielany w sposób następujący:

- a) co najmniej 35% na utworzenie specjalnych funduszy rezerwowych dla listów zastawnych i obligacji Banku; fundusze te będą dzielone pomiędzy fundusze rezerwowe poszczególnych emisji w stosunku do sumy nominalnej listów zastawnych i obligacji tych emisji, będących w obiegu w ostatnim dniu roku sprawozdawczego;
- b) co najmniej 20% na ogólny fundusz rezerwowy, względnie 10%, gdy fundusz ten osiągnie wysokość, równą połowie kapitału zakładowego;
- c) nie wyżej niż 10% na inne cele, przewidziane w statucie;
- d) pozostały czysty zysk do rozporządzenia Skarbu Państwa i samorządów w stosunku do posiadanych udziałów.

Podział czystego zysku w myśl punktów a), b) i c) zatwierdza Minister Skarbu na wniosek Rady Nadzorczej.

Art. 24.

Władzami Banku są:

- 1) Prezes Banku i Wiceprezes Banku,
- 2) Rada Nadzorcza,
- 3) Dyrekcja,
- 4) Komisja Rewizyjna.

Art. 25.

Prezesa Banku, który jest przewodniczącym Rady Nadzorczej, powołuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony przez Ministra Skarbu, na okres pięciu lat.

Art. 26.

Prezes nie może być równocześnie posłem lub senatorem, ani też sprawować żadnego państwowego, komunalnego lub prywatnego urzędu, ani należeć do organów kierowniczych lub nadzorczych jakiegokolwiek przedsiębiorstwa. Ograniczenie to nie dotyczy brania udziału w Radzie Banku Polskiego oraz w radach i komisjach rewizyjnych przedsiębiorstw, które wskaże Minister Skarbu. Prezes winien posiadać zdolność do działań prawnych i pełnię praw obywatelskich. Wynagrodzenie za sprawowanie powyższych obowiązków będzie wyznaczone przez Radę Ministrów.

Art. 27.

Wiceprezesa Banku powołuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony przez Ministra Skarbu, na okres pięciu lat.

Wiceprezes zastępuje Prezesa Banku w razie jego nieobecności, pozatem pełni obowiązki, przekazane mu przez Prezesa.

Postanowienia art. 26 dotyczą również Wiceprezesa Banku.

Art. 28.

Rada Nadzorcza składa się: z Prezesa, z Wiceprezesa i z 9 do 15 członków.

Dziewięciu członków powołuje i zwalnia Minister Skarbu, pozostałych sześciu członków powołują samorządy lub ich związki, w miarę deklarowania w sposób oznaczony statutem wpłat na kapitał zakładowy Banku w granicach ich maksymalnego udziału w tym kapitale.

Poszczególne samorządy względnie związków kilku samorządów, których udział w kapitale zakładowym łącznie zadeklarowany wynosi 1/9 część łącznego udziału Państwa, mają prawo do powołania jednego członka Rady Nadzorczej.

O ile udziałowcy samorządowi nie przedstawia wogóle lub przedstawia nie wszystkich kandydatów na członków Rady w ciągu sześciu tygodni od dnia wezwania do przedstawienia, przysługuje Ministrowi Skarbu prawo nominacji ich z pośród przedstawicieli samorządu.

Wszyscy członkowie Rady są powoływani na przeciąg trzech lat.

Członkowie Rady winni posiadać pełną zdolność prawną i pełnię praw obywatelskich. Nie mogą oni być posłami i senatorami. Ograniczenie to nie stosuje się do członków z ramienia samorządów i ich związków, powołanych do Rady na pierwsze trzy lata działalności Banku.

Bank może zacząć swą działalność po powołaniu dziewięciu członków Rady.

Prezes Banku winien badać, czy powołani członkowie Rady odpowiadają wymogom niniejszego rozporządzenia i odrzucać powołanych, nieodpowiadających tym wymogom.

Art. 29.

Skład personelu Dyrekcji mianuje Prezes Banku na zasadzie uchwały Rady Nadzorczej, a zatwierdza Minister Skarbu. Rada też określa ilość dyrektorów i ich zastępców. Do członków Dyrekcji stosują się postanowienia art. 26 niniejszego rozporządzenia, za wyjątkiem udziału ich w Radzie Banku Polskiego.

Art. 30.

Komisja Rewizyjna składa się z pięciu członków i dwóch zastępców, powoływanych w sposób przewidziany w statucie.

Art. 31.

Zwierzchni nadzór nad Bankiem wykonywa Minister Skarbu, który ma prawo mianować Komisarza Rządowego oraz zastępców.

Art. 32.

Minister Skarbu powoła Komitet Organizacyjny Banku.

Komitetowi Organizacyjnemu powierza się szczegółowe opracowanie statutu i przeprowadzenie wszystkich czynności przygotowawczych, potrzebnych do uruchomienia Banku.

Art. 33.

W szczególności będzie zadaniem Komitetu Organizacyjnego:

- a) przeprowadzić oszacowanie aktywów i pasywów Banków Państwowych, wymienionych w art. 1-ym niniejszego rozporządzenia, w celu ustalenia kapitału zakładowego;
- b) przeprowadzić czynności przygotowawcze w sprawie wciągnięcia do Banku samorządów i ich związków;
- c) czuwać nad tem, aby powyżej wymienione Banki Państwowe już obecnie zastosowały swoją działalność do zasad, zawartych w niniejszym rozporządzeniu względnie w statucie Banku, który będzie ogłoszony, w szczególności by nie rozpoczynały nowych czynności, które nie mieszczą się w ramach niniejszego rozporządzenia względnie statutu.

Art. 34.

Bank może rozpocząć swą działalność z chwilą ogłoszenia statutu Banku przez Ministra Skarbu i mianowania władz Banku.

Z chwilą rozpoczęcia działalności Banku podlegające fuzjonowaniu instytucje kredytowe wyżej wymienione przechodzą w stan likwidacji, którą przeprowadzi Bank.

Art. 35.

Wykonanie powyższego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 36.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, w miejsce rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 382), które się niniejszem uchyla.